

ارزیابی نیازمندی های مبتنی بر جامعه

نتیجه مختصر دوره امتحانی کابل می - جون ۲۰۱۸

همانطور که تعداد زیاد بیجاشدگان و بازگشت کنندگان در جستجوی معیشت و امنیت بهتر به شهرهای مانند کابل میروند فشارهای وارد شده از قبل بر منابع بیشتر میشود. در ولایت کابل سطح آب به اندازه چشمگیری کاهش یافته است و مردم مجبور هستند هر روز برای جمع آوری آب آشامیدنی ساعت ها انتظار بکشند. © IOM ۲۰۱۸

نکات برجسته

سیستم ردیابی بیجاشدگان (DTM)

سیستم ردیابی بیجاشدگان عبارت است از سیستمی که روند بیجا شدگی و تحرکات افراد را ردیابی و نظارت میکند. این سیستم طوری طراحی گردیده که معلومات را به شکل سیستماتیک و منظم جمع آوری و بعد از طی مراحل منتشر مینماید تا درک بهتر از تحرک و نیازمندی های در حال تغییر افراد بیجا شده موجود در ساحه و یا در مسیر راه را ارائه نماید.

سیستم ردیابی بیجاشدگان (DTM) از ماه می الی جون سال ۲۰۱۸ در هماهنگی با وزارت مهاجرین و عودت کنندگان (MoRR) یک برنامه آزمایشی ارزیابی نیازمندی های مبتنی بر جامعه (CBNA) را به عنوان بخش جدایی ناپذیر از ارزیابی بنیادی تحرکات (BMA) انجام داد تا دید جامع تر از نیازمندی های چندین سکتوری قریجاتی بدست بیاید که میزان بیشترین تعداد بیجاشدگان داخلی و بازگشت کنندگان هستند. DTM برنامه آزمایشی (CBNA) را در سطح قریجات انجام داد و در ۷ ولایت که در دور پنجم (اواسط ماه می سال ۲۰۱۸) ارزیابی بنیادی تحرکات (BMA) با بیشترین تعداد بیجاشدگان و بازگشت کنندگان داخلی تشخیص شده بود قریجاتی را اولویت بندی کرد که میزان بیشترین تعداد افراد بازگشت کننده و بیجاشدگان داخلی بودند. کارمندان ساحوی DTM توانستند سروی ابتدایی نیازمندی های چندین سکتوری را از طریق بحث های گروهی با معلومات دهندگان کلیدی جوامع انجام دهد که در مورد شرایط زندگی، وضعیت اقتصادی، دسترسی به خدمات چندین سکتوری، امنیت، مصئونیت، غذا و تغذیه و سایر موضوعات فهم خوبی دارند.

برنامه دی تی ام، سازمان بین المللی مهاجرت و مؤسسات همکار آنها قادر خواهد ساخت تا منابع را به حد اکثر رسانده و اولویت بندی را انجام دهد تا برنامه های که دربرگیرنده کمک های بشری پایدار، حساس تحرک و هدفمند مبنی بر شواهد باشد ارائه گردد و ادغام مجدد و ثبات و ترقی جامعه تأمین گردد. برای معلومات بیشتر در مورد دی تی ام در افغانستان به www.displacement.iom.int/afghanistan مراجعه نمایید.

ساحه پوشش

ولایت	ولسوالی ها	ولسوالی های ارزیابی شده	قریجات ارزیابی شده در BMA	قریجات ارزیابی شده در CBNA	فیصدی قریجات ارزیابی شده در BMA
بغلان	۱۵	۱۱	۵۶۱	۲۰۱	۳۶٪
کابل	۱۵	۹	۵۳۷	۲۰۱	۳۷٪
کنر	۱۵	۱۵	۳۵۹	۱۹۹	۵۵٪
کندز	۷	۷	۳۱۸	۱۹۹	۶۳٪
لغمان	۵	۵	۲۰۵	۱۵۲	۷۴٪
ننگرهار	۲۲	۲۰	۹۰۸	۳۸۴	۴۲٪
تخار	۱۷	۱۶	۶۸۵	۱۹۹	۴۱٪
مجموعه	۹۶	۸۳	۳,۲۷۲	۱,۵۳۵	۴۶٪

-

۹ تعداد ولسوالی های ارزیابی شده
-

۲۰۱ تعداد قریجات با بیشترین تعداد بیجاشدگان داخلی و بازگشت کنندگان ارزیابی شده
-

۸۲۸ معلومات دهندگان کلیدی مصاحبه گردیده اند
-

۱,۷۴۴,۳۴۷ افراد در قریجات ارزیابی شده زندگی میکنند
-

۱۱۷,۰۲۳ باشندگان بازگشت کنندگان از خارج کشور هستند
-

۱۱۱,۷۰۰ بیجاشدگان داخلی که فعلاً در جوامع میزبان زندگی میکنند
-

۶,۷۴۸ باشندگان که محل اصلی خود را منحبیت بیجاشدگان داخلی ترک نموده
-

۲۱,۲۹۰ افراد که قبلاً بیجاشدگان داخلی بودند، حال به محل خود بازگشت نموده
-

۲۰,۴۶۵ باشندگان منحبیت مهاجرت کنندگان به خارج از کشور رفته اند
-

۵,۶۲۵ بازگشت کنندگان و بیجاشدگان داخلی در خیمه و فضا باز زندگی میکنند.
-

۵۸٪ (۲۰۱ قریه) قریجات ارزیابی شده در ۳ ماه قبل از ارزیاب کمک دریافت کرده اند
-

۷۸٪ قریجات ارزیابی شده کیفیت مراکز صحتی را خراب یا نا کافی گزارش داده اند
-

۱۸٪ جمعیت سروی شده ۶ ماه قبل از ارزیابی توان کرایه دادن را نداشتند.
-

۵۴٪ خانواده های ارزیابی شده توان پوره کردن نیازمندی های ابتدایی تغذیه خود را نداشتند

روش

امنیت و مصئونیت

در ولایت کابل معمول ترین تهدیدات امنیتی و مصئونیتی که به ثبت رسیده اند عبارت است از اخازی (۲۰۳ حادثه)، حوادث طبیعی (۱۱۰ حادثه) و درگیری مسلحانه (۹۶ حادثه) میباشند. ولایت کابل یکی از سه ولایاتی است که خشونت مبنی بر جنسیت را با ۱۱ قضیه آزار و اذیت جنسی گزارش داده است. در دوره سه ماه قبل از ارزیابی در ولایت کابل ۱۵۱ شخص کشته و زخمی شده است.

هدف سیستم ردیابی بیجاشدگان (DTM) در افغانستان این است که ارزیابی نیازمندی های مبتنی بر جامعه (CBNA) را جزء از ارزیابی بنیادی تحرکات (BMA) بسازد که تحرک و بیجاشدگی را ردیابی می کند. در نتیجه، این برنامه آزمایشی (CBNA) با استفاده از روش مشابه با BMA عمل می کند.

DTM همانند ارزیابی BMA در CBNA نیز کارمندان ساحوی را از محل که در آنجا ارزیابی صورت میگیرد استخدام می کند تا معلومات کمی را در سطح قریجات از طریق بحث های گروهی با معلومات دهندگان کلیدی (KIs) جمع آوری نمایند. کارمندان ساحوی اطلاعات کیفی را از طریق مشاهدات مستقیم نیز جمع آوری می کنند تا تحقیقات کمی در مورد شرایط زندگی، کیفیت و دسترسی به خدمات اساسی، وضعیت امنیتی و شاخص های اجتماعی-اقتصادی در هر قریه تکمیل گردد.

نوع فعلی ارزیابی CBNA در هر قریه دو الی سه ساعت طول میکشد تا تکمیل شود. از طریق همکاری سازمان بین المللی مهاجرت با بانک جهانی، DTM و بانک جهانی تجزیه و تحلیل مشترک اطلاعات جمع آوری شده توسط ارزیابی آزمایشی CBNA را برای تهیه ابزار کوتاه تر و ساده تر CBNA انجام می دهند که با سروی وضعیت زندگی در افغانستان مطابقت دارد و می تواند در سراسر کشور تطبیق شود تا در سطح ولسوالی ها و قریجات اطلاع رسانی اولویت ها برای برنامه های توسعه ملی صورت گیرد.

هنگامی که ابزار CBNA توسط نهاد های همکار تصفیه شده و نهایی گردید، این ابزار بر اساس موارد ذیل عمل می کند: کارمندان ساحوی روزانه از یک فورم کاغذی که از قبل با اطلاعات جمع آوری شده در دور قبلی پر شده استفاده مینمایند تا اطلاعات موجوده تایید گردیده و کار ارزیابی سریع تر شود. فورم های تکمیل شده بشکل هفته وار به دفتر ولایتی DTM ارایه می شود و بعد توسط سر تیم و ثبت کننده اطلاعات مشاهده و تایید میگردد. پس از تایید، اطلاعات به صورت الکترونیکی از طریق تلفون با استفاده از فورم های KoBo وارد سیستم شده و به طور مستقیم در سرور SQL مرکزی DTM در کابل قرار می گیرد، که از طریق سیستم های خودکار و انتخابی بطور سیستماتیک اصلاح و تایید می شود. این فرآیند بررسی دقیق باعث میشود که اطلاعات DTM از بالاترین کیفیت، دقت و صحت برخوردار باشد.

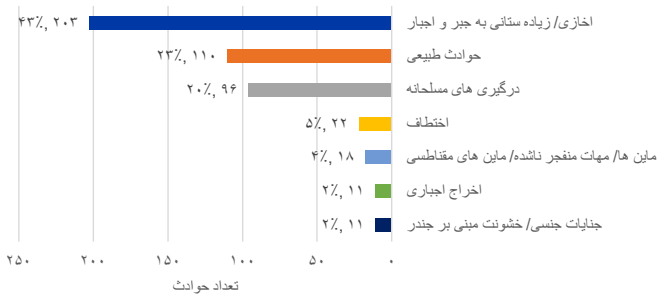
۵ جمعیت مورد هدف

دی تی ام از طریق ارزیابی بنیادی تحرکات و ارزیابی مبتنی بر جامعه موقعیت، میزان جمعیت و نیازمندی های سکتوری پنج دسته جمعیت مورد هدف را ردیابی میکند.

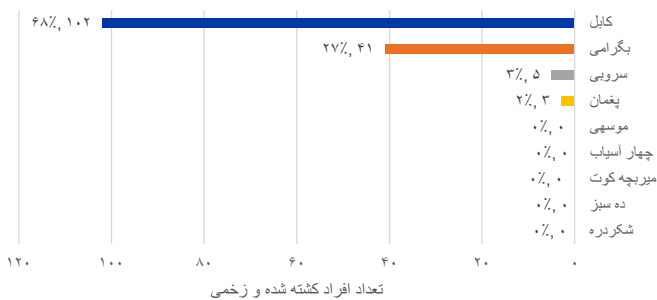
۱. بازگشت کنندگان خارج از کشور
افغانان که حداقل به مدت شش ماه خارج از کشور رفته بودند و حال بازگشت نموده اند
۲. مهاجرت کنندگان به خارج از کشور
افغانانی هستند که خارج از کشور نقل مکان نموده اند.
بیجاشدگان داخلی طبق دسته ذیل به سه بخش تقسیم شده اند:
۳. بیجاشدگان داخلی که محل اصلی شانرا ترک نموده اند
افغانان که از یک قریه ارزیابی شده به مقصد زندگی کردن در یک منطقه دیگر از افغانستان رفته اند
۴. بیجاشدگان داخلی که جابجا شده اند
افغانانی که از مناطق دیگر بیجا شده و فعلاً در یک قریه ارزیابی شده زندگی میکنند
۵. بیجاشدگان داخلی که بازگشت نموده اند
افغانانی که از یک قریه ارزیابی شده بیجا شده بودند حال به محل اصلی خود بازگشت نموده اند

اطلاعات در مورد میزان جمعیت برای پنج دسته افراد مورد هدف در زمان بیجاشدگی شان با استفاده از چارچوب زمانی ذیل جمع آوری میشود: ۲۰۱۲-۲۰۱۵، ۲۰۱۶، ۲۰۱۷، ۲۰۱۸

حوادث مصئونیتی و امنیتی در سه ماه اخیر | کابل

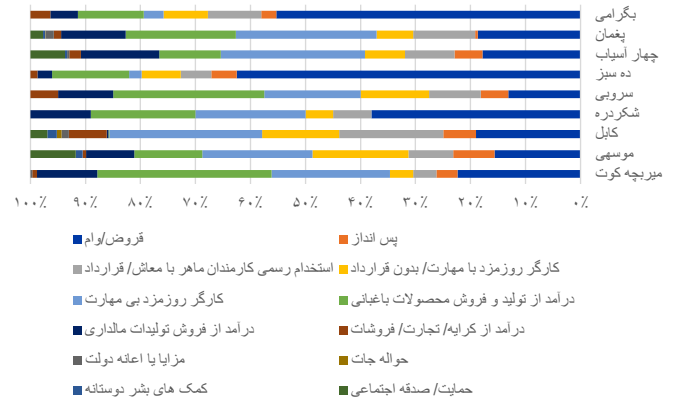
مرگ و میر و زخمی شدن ناشی از جنگ در سه ماه اخیر | کابل

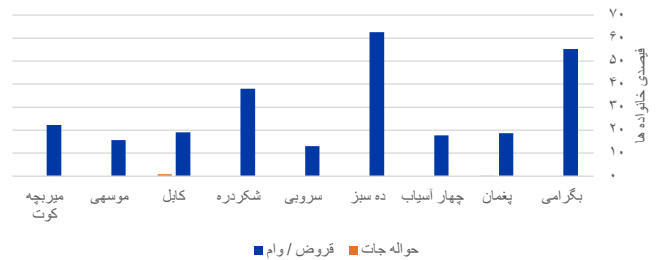
مالی و دارایی

در ولایت کابل ۲۷،۹٪ خانواده ها در قریجات سروی شده بالای قروض منحیت منابع اصلی درآمد اتکا داشتند. ۲۰،۴٪ افراد کارگران روز مزد بی مهارت بودند، ۱۲،۶٪ در کشت و کار غلعه جات مشغول بودند، ۱۱،۷٪ کارگران با مهارت بودند. در ولسوالی ده سبز بلندترین ارقام اتکا بالای قروض را گزارش نموده در حالیکه ولسوالی سروی پایینترین ارقام را گزارش نموده است. ولسوالی کابل بلند ترین و ولسوالی میر بچه کوت پایین ترین ارقام کارمندان با مهارت را دارد. شغل های بخش زراعت و مالداری در ولسوالی میر بچه کوت بیشتر معمول بود. بلندترین ارقام کارگران روزمزد و کارگران بی مهارت در ولسوالی های موسهی، کابل و پغمان گزارش شده است. در سر تا سر ۲۱ قریه ارزیابی شده ۲۳٪ از خانواده ها دسترسی کافی به زمین زراعتی و ۱۳٪ از خانواده ها دسترسی کافی به چراگاه ها داشتند. حد اوسط درآمد ماهانه ۵،۵۹۹ افغانی، مصارف ماهانه ۷،۴۰۵ افغانی و قروض ماهانه ۵،۵۰۶ افغانی گزارش شده است. تفاوت میان درآمد ماهانه و قروض فقط ۹۳ افغانی بود اما مصارف ماهانه ۲۴،۱٪ بیشتر از درآمد ماهانه بود. در ولایت کابل فقط ۰،۳٪ خانواده ها بالای حواله جات منحیت منبع درآمد اضافی اتکا میکنند.

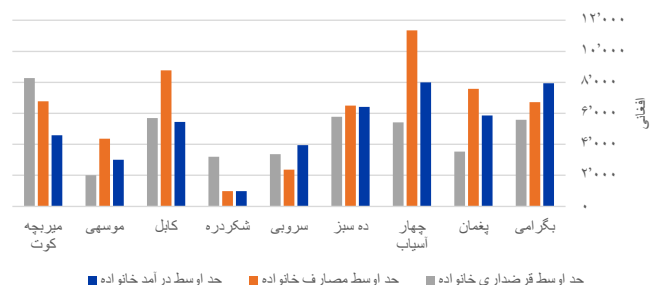
منابع اصلی درآمد | رتبه بندی به اساس فیصدی خانواده ها | کابل

اتکا خانواده ها بالای قروض و حواله جات به اساس ولسوالی | کابل

حد اوسط درآمد، مصارف و قرضداری ماهانه خانواده ها به اساس ولسوالی کابل

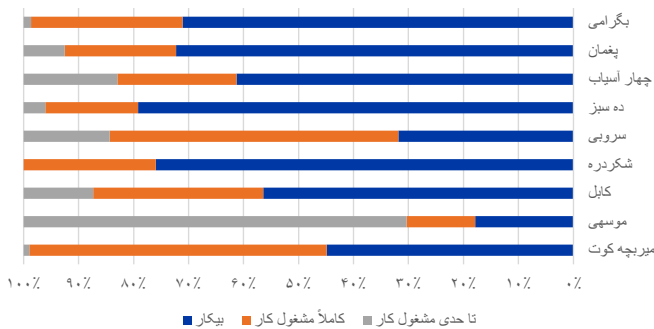
معیشت

میزان بیکاری مردان در ولایت کابل ۵۹٪ بود، هرچند ولسوالی ده سبز بلندترین ارقام بیکاری (۷۹٪) را گزارش داده است. شمولیت زنان در کار بشکل قابل مقایسه ای در ولایت کابل نسبت به دیگر ولایات بیشتر بود چون ۱۸٪ از زنان یا در کار های تمام روز یا نیمه روز مصروف کار کردن بودند. ولسوالی کابل بلندترین ارقام زنان را که در کار های تمام روز یا نیمه روز کار میکنند (۳۵٪) ارائه نموده است. در ولایت کابل بلندترین ارقام بیکاری ارتباط میگیرد با موانع در مقابل کار. قسمیکه جواب دهندگان سروی نیز کمبود فرصت های اقتصادی (بشمول زنان) را بزرگترین مانع در مقابل کار بیان کرده و به ادامه آن کمبود آموزش های حرفه ای و تعلیمات دیگر، کمبود مهارت های مناسب و بی ثباتی در وظایف را عمده ترین موانع در مقابل کار گفته اند.

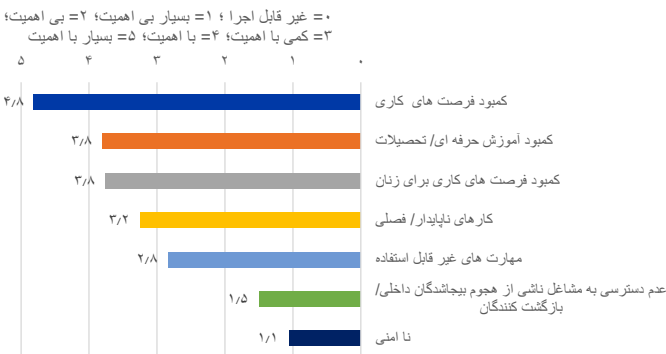
آموزش های حرفه ای که در ولایت کابل وجود داشت شامل خیاطی، نجاری، گل کاری، مدیریت تجاری، کمپیوتر/ موبایل سازی، موتر/ ماشین سازی، زراعت و مالداری بوده اند.

نه تنها حد اوسط اطفال که کار میکنند در ولایت کابل بلند ترین ارقام را داشت، بلکه تعداد اطفال که کار میکنند در مقایسه با حد اوسط زنان و بزرگسالان که کار میکنند بسیار زیاد میباشد. بر اساس تحقیق که انجام شد ولسوالی بگرامی بلندترین فیصدی هردو اطفال و بزرگسالان را داشت که کار میکنند، در حالیکه ولسوالی موسهی پایین ترین ارقام را داشت.

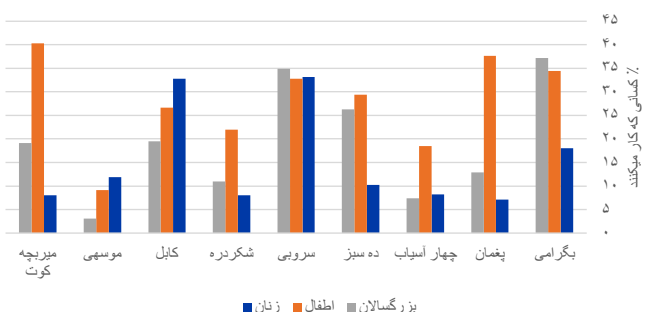
وضعیت شغلی | مردان (بزرگتر از ۱۸ سال) | کابل

موانع در مقابل کار | رتبه بندی شده بر اساس اهمیت | کابل

وضعیت شغلی زنان، اطفال و بزرگسالان | کابل

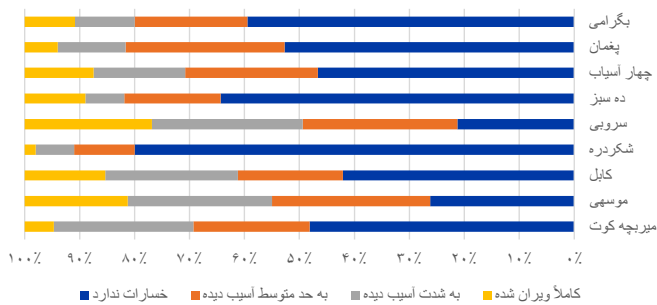

سرپناه

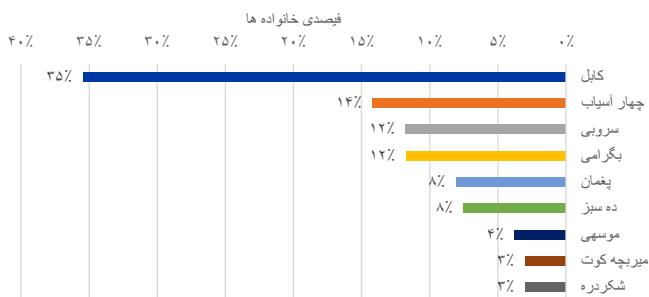
در ولایت کابل ۴۸٪ از خانه ها آسیب ندیده بود، ۲۱٪ به اندازه متوسط آسیب دیده بودند، ۱۹٪ به شدت آسیب دیده بودند و ۱۱٪ کاملاً ویران شده بودند. هرچند شرایط سرپناه با حوادث امنیتی ارتباط نداشت.

در مقایسه با هر ۶ ولایت دیگر ارزیابی شده، کابل ولایتی است که بلندترین فیصدی خانواده های (۱۸٪) را داشت که توان پرداخت کرایه خانه را در ۶ ماه قبل از ارزیابی نداشتند. موانع اصلی دسترسی به خانه ها نبود گزینه های انتخاب خانه و قیمت بلند کرایه بود.

وضعیت سرپناه به اساس فیصدی خسارات و ولسوالی ها | کابل

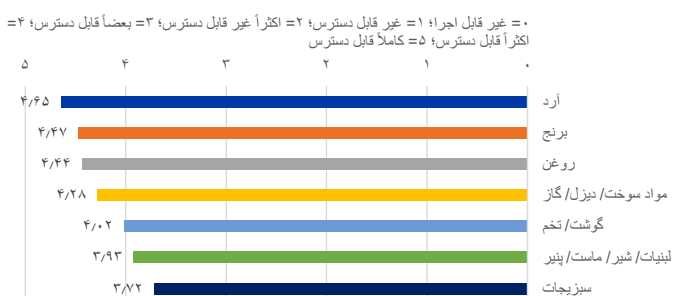
فیصدی خانواده های که توان کرایه دادن را در ۶ ماه اخیر نداشتند | کابل

مارکیت ها

در ولایت کابل مواد غذایی همچون سبزیجات، لبنیات/ شیر/ پنیر گاه گاه در دسترس بود و گوشت/ مرغ/ تخم، آرد و برنج اکثر اوقات در دسترس بود. مواد اولیه/ مواد ارتزاقی مانند روغن، تیل/ دیزل/ گاز همچنان اکثر اوقات در دسترس بودند. بطور کلی مواد غذایی اصلی و مواد ارتزاقی عموماً در ولایت کابل در دسترس بودند.

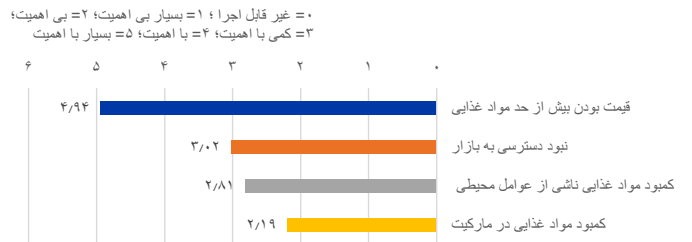
دسترسی به نیازمندی های اولیه/ مواد ارتزاقی | کابل

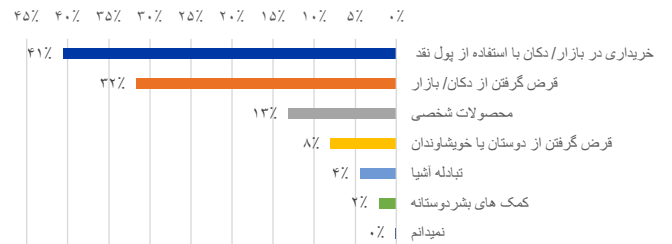
غذا و تغذیه

در ولایت کابل ۵۳،۸٪ از خانواده های ارزیابی شده از عهده مصارف نیازمندی های اساسی تغذیه خود برآمده نمی توانستند و دلیل اصلی آن قیمت بلند غذا و دسترسی نداشتن به مارکیته بود. از اینرو ۴۱٪ با استفاده از پول نقد غذا را خریداری میکردند، ۳۲٪ خانواده ها غذا را از بازار و دکاکین قرض میکردند، ۱۳٪ خانواده ها بالای تولیدات که خودشان داشتند اتکا میکردند و متباق ۸٪ غذا را از دوستان و خویشاوندان خود قرض میکرد. کمبود فرصت های کاری و قیمت بلند غذا ارتباط میگیرد با ناتوانی خانواده ها برای رفع نیازمندی های اساسی تغذیه شان.

عوامل نا مصئون بودن غذا | رتبه بندی شده به اساس اهمیت | کابل

منابع غذایی | کابل

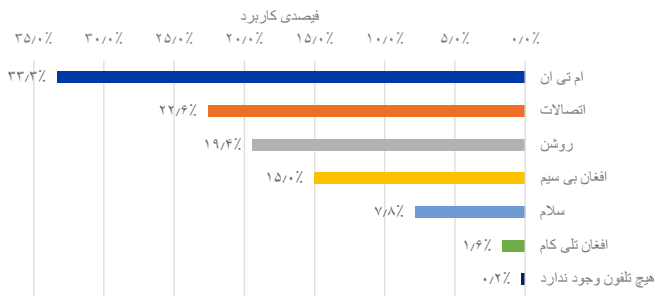
محدودیت ها در مقابل تولید محصولات غذایی محلی | رتبه بندی شده بر اساس اهمیت | کابل

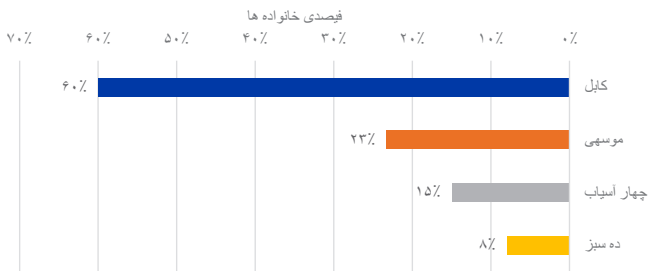
خدمات رفاهی

در ولایت کابل ۱۵.۸٪ خانواده های سروی شده گزارش داده اند که به برق عامه دسترسی ندارند. خانواده های ارزیابی شده به حد اوسط در هر ماه ۸ روز و در هر روز ۱۰ ساعت به پرچوی برق مواجه میشوند. در رابطه به آنتن دهی تلفون، ۲۴٪ از خانواده ها دسترسی به آنتن دهی تلفونی نداشتند. به حد اوسط ۸ روز در هر ماه هیچ آنتن دهی یا سگنال تلفونی وجود ندارد. از ساحه پوشش تلفون اجرات دیگر نیز صورت میگیرد مانند اطلاع رسانی یا کمپاین از طریق تلفون، تطبیق میکانیزم های شکایات، نظرسنجی های تلفونی و رفع مشکلات پول از طریق موبایل بجای تسلیم کردن پول نقد.

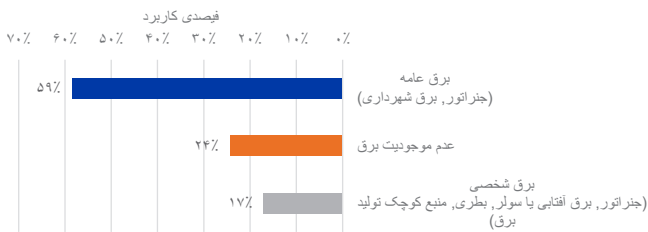
فیصدی کاربرد شبکه های مخابراتی بواسطه خانواده ها | کابل

خدمات مخابراتی | فیصدی خانواده های که به آنتن دهی/ خدمات مخابراتی دسترسی ندارند، به اساس ولایت | کابل

فیصدی کاربرد منابع مختلف برق بواسطه خانواده ها | کابل

© ۲۰۱۹ سازمان بین المللی مهاجرت (IOM)

برای معلومات بیشتر به شمول دسترسی به نقشه ها، مجموعه اطلاعات (دیتاست) و داشبورد ها به www.displacement.iom.int/afghanistan مراجعه نمایید.

با ما در تماس شوید

DTMAfghanistan@iom.int

facebook.com/iomafghanistan

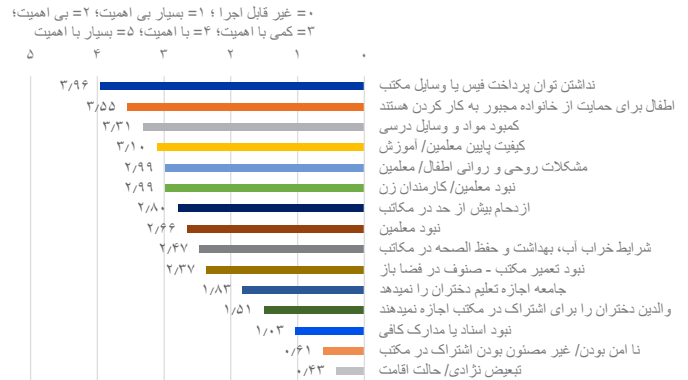
twitter.com/iomafghanistan

instagram.com/iomafghanistan

تعلیم و تربیه

در ولایت کابل مصارف گزاف تحصیلات و ترک مکتب بخاطر کار کردن برای حمایت از خانواده موانع اصلی در مقابل تعلیمات پنداشته میشود. علاوه بر این موانع دیگر در مقابل تعلیمات عبارتند از کمبود معلمین، کمبود کارمندان زن و کمبود زیربنای مکاتب میباشد. هنجار های اجتماعی و قویودات خانوادگی بالای تحصیلات طبقه اناث نسبت به موانع اقتصادی برای دسترسی به تعلیمات کمتر مهم پنداشته میشود.

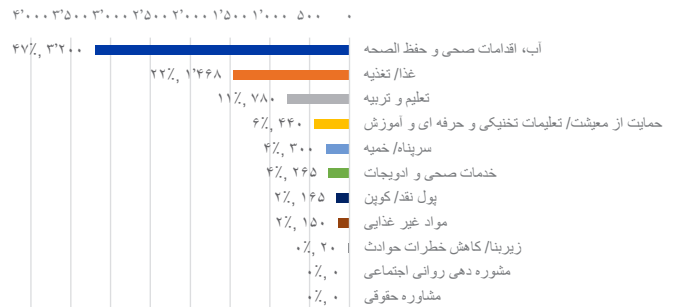
موانع در مقابل تعلیم و تربیه | رتبه بندی شده بر اساس اهمیت | کابل

کمک ها

از جمله هفت ولایت آزمایشی که ارزیابی گردیدند، ولایت کابل بیشترین کمک ها (۴۲٪) را حاصل نموده است. از مجموع تمام کمک های توزیع شده در ولایت کابل ۴۷.۱٪ آن در بخش آب، حفظ الصحه و بهداشت (WASH)، ۲۱.۶٪ آن در بخش تغذیه و غذا بود و ۱۱.۵٪ در بخش تعلیم و تربیه ارائه شده بود. با وجود میزان بلند بیکاری و ارقام بلند افراد مبتلا به امراض فقط ۶.۵٪ کمک در بخش حمایت از معیشت و ۳.۹٪ کمک در بخش صحت ارائه گردیده بود.

کمک های دریافت شده به اساس تعداد خانواده های مستفید شونده | کابل

حمایت کنندگان مالی دی تی ام در افغانستان:

Co-funded by the European Union

www.displacement.iom.int/afghanistan

DTMAfghanistan@iom.int

برای معلومات بیشتر: